

[REDAKTED] dnia 7 maja 2014 r.

Sygn. akt: OSD 16/14

POSTANOWIENIE
Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego
Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTED]

z dnia 7 maja 2014 r.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTED]
w składzie:

Przewodniczący: r. pr. Waldemar Lewandowski
Sędziowie: r. pr. Marek Sarnowski
r. pr. Maria Kohlberger – Wierzbowska

Protokolant: apl. radc. Joanna Oczkowska

przy udziale Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego r. pr. Rafała Ponichtery

w sprawie zażalenia skarżącego [REDAKTED] na postanowienie Zastępcy Rzecznika
Dyscyplinarnego z dnia 21 marca 2014r.

Sąd postanowił:

- I. utrzymać w mocy postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP [REDAKTED]
[REDAKTED] z dnia 9 marca 2014 roku, sygn. akt [REDAKTED] w sprawie umorzenia
postępowania;
- II. kosztami postępowania w kwocie 547,60 zł (pięćset czterdzieści siedem złotych
sześćdziesiąt groszy), obciążyć Okręgową Izbę Radców Prawnych [REDAKTED]

Syg akt OSD 16/14

Uzasadnienie

W dniu 19.07.2013r. do Dziekana Rady Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTED] [REDAKTED] wpłynął odpis zawiadomienia o uzasadnionym prawdopodobieństwie popełnienia przestępstwa przez radcę prawnego [REDAKTED]. Zawiadamiającym był [REDAKTED]. W/w pokrzywdzony w swym zawiadomieniu twierdził, że radca prawny [REDAKTED] posługując się udzielonym przez [REDAKTED] pełnomocnictwem, uzyskała tytuł wykonawczy i mimo posiadanej wiedzy, że wierzytelność jej klienta została już w pełni uregulowana złożyła wniosek egzekucyjny do Komornika przy Sądzie Rejonowym [REDAKTED] [REDAKTED] z żądaniem wyegzekwowania przez wierzytelności od pokrzywdzonego. Komornik wszczął postępowanie egzekucyjne i wyegzekwował kwotę 50.430zł.

W dniu 22.08.2013r. Rzecznik Dyscyplinarny OIRP [REDAKTED] wszczął dochodzenie. W niniejszej sprawie Rzecznik Dyscyplinarny OIRP [REDAKTED] zgromadził w toku postępowania liczne dokumenty, powołane przez pokrzywdzonego a następnie przez pełnomocnika pokrzywdzonego na okoliczności zawarte w skardze. Analiza dokumentów zgromadzonych w sprawie skłoniła rzecznika do umorzenia postępowania w sprawie, gdyż przedmiot postępowania jest tożsamy ze sprawą już wszczętą pod sygnaturą akt [REDAKTED].

Sąd Dyscyplinarny przeprowadził postępowanie i na podstawie dopuszczonych do akt sprawy dowodów, ustalenia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego uznał za własne.

Należy wskazać na tożsamość treści zawiadomień [REDAKTED]

(dowód: Odpis zawiadomienia z dnia 16.07.2013. k.1)

Dokumenty załączone do zawiadomienia pokrywają się z dokumentami załączonymi w sprawie o sygn akt [REDAKTED]. W toku postępowania przed sądem Zastępca Rzecznika ORIP [REDAKTED] sprostował oczywistą omyłkę pisarską i oświadczył że umarza postępowanie w sprawie.

sąd zważył co następuje: Wskazać należy, iż sąd dał wiarę wszystkim dokumentom włączonym w poczet materiału dowodowego, ponieważ żaden z uczestników postępowania nie podważał ich wiarygodności, ani prawdziwości.

Postanowienie Zastępcy Rzecznika należy uznać za prawidłowe. Sąd podziela pogląd Zastępcy Rzecznika, że postępowanie dyscyplinarne toczy się według reguł określonych w przepisach postępowania karnego. Art. 17 §1 pkt 7 stanowi, Nie wszczyna się postępowania, a wszczęte umarza, gdy postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone albo wcześniej wszczęte toczy się.

Stan rzeczy osądzonej (res iudicata) oraz zawisłość sprawy (lis pendens) są kolejnymi ujemnymi przesłankami procesowymi (art. 17 § 1 pkt 7). W obu sytuacjach wymagana jest tożsamość podmiotowo-przedmiotowa. Powaga rzeczy osądzonej (gdy prawomocnie zakończono postępowanie) nie pozwala na ponowne postępowanie o ten sam czyn tej samej osoby (ne bis in idem). Przy zawisłości sprawy chodzi o fakt prowadzenia wcześniej wszczętego postępowania przeciwko tej samej osobie o ten sam czyn. Prawo karne nie traktuje tych przesłanek równoważnie.

Sąd Dyscyplinarny w pełni podzielił decyzję Zastępcy Rzecznika OIRP [redacted] [redacted] i orzekł jak w sentencji